

Pozycje kości i stawów w terapii manualnej

Pozycja zerowa

Pozycja zerowa, neutralna to pozycja, od której mierzy się zakres ruchu kości.

Pomiaru stawowego (Neutral – 0 – Methode) wg Debrunera dokonujemy goniometrem w obie strony od pozycji zerowej (zero stopni) np. gdy zgięcie w stawie wynosi 30 stopni, a wyprost 10 stopni, zapis wygląda następująco: 30 – 0 – 10.

Jeśli mamy do czynienia z przykurczem np. możliwe tylko pełne zgięcie w stawie, to obie cyfry określające zakres ruchu znajdują się z lewej strony zera: 30 – 10 – 0.

Pozycja spoczynkowa

Pozycja spoczynkowa status perluxus to takie ustawienie stawu, w którym torebka stawowa jest maksymalnie rozluźniona dając dużą przestrzeń śródstawową.

Powierzchnie stawowe obu członów stawu mają ze sobą najmniejszy kontakt, a gra stawowa jest największa.

Znajomość pozycji spoczynkowych jest w terapii manualnej punktem wyjścia dla badania i leczenia ograniczenia ruchomości w stawie.

Pozycje spoczynkowe stosuje się również w profilaktyce późniejszych uszkodzeń stawów podczas długotrwałego unieruchomienia.

Aktualna pozycja spoczynkowa

Aktualna pozycja spoczynkowa to taka pozycja spoczynkowa, która uległa zmianie w wyniku działania patologicznych czynników zewnętrznych lub wewnętrznych.

W tak zmienionej pozycji spoczynkowej staw jest w danym czasie najluźniejszy i posiada największą grę stawową.

Z tej pozycji będziemy korzystać wówczas, gdy niemożliwe będzie ustawienie stawu we właściwej pozycji spoczynkowej.

Pozycja zaryglowana

Pozycja zaryglowana status ridigus to wg Mc Conailla pozycja, w której: mała, wklęsła powierzchnia stawowa posiada pełen kontakt z częścią większej, wypukłej powierzchni stawowej.

W warunkach prawidłowych kontakt ten we wszystkich ustawieniach jest bardzo mały torebka stawowa oraz więzadła są mocno napięte podczas trakcji jeden człon odchodzi od drugiego tylko w niewielkim stopniu, translatoryczny ślizg stawowy w kierunku pozycji zaryglowanej jest upośledzony natomiast w kierunku przeciwnym jest możliwy.

W pozycjach zaryglowanych nie prowadzi się leczenia (mobilizacji). Pozycja ta jest stosowana do zmiany ruchu w stawie np. przy leczeniu stawu sąsiedniego.

Czynność taką nazywamy zaryglowaniem, tj. wybraniem, zatrzymaniem dalszego ruchu w określonym kierunku.